za: nacionalnu biblioteku u Skoplju (I. nagrada, 1962, s I. Filipčićem, S. Vrusom), turističko naselje u Petrovcu na moru (I. nagrada, 1971, s I. Filipčićem), urbanističko-arhitektonsko rješenje Iblerova trga u Zagrebu (I. nagrada, 1976, s B. Silađinom), centar za kulturu u Gajnicama u Zagrebu (II. nagrada, 1978, s M. Kranjcom), uređenje središnje zone Zagreba (1993, s M. Kranjcom).

LIT.: *I. Maroević*, Arhitektura sedamdesetih godina u Hrvatskoj, Arhitektura, 1981, 176—177.

– *S. Knežević*, Izložba dobitnika velike nagrade 14. zagrebačkog salona (katalog), Zagreb 1982.

– Arhitektura u Hrvatskoj 1945—1985, Arhitektura, 1986, 196—199.

– *I. Maroević*, Zagrebačka arhitektura osamdesetih godina, Radovi IPU, 1992, 16.

J. M. M.

ŠERBU, Viktor, slikar (Dubrovnik, 15. IX. 1938). Diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1963 (Đ. Tiljak i O. Postružnik). Lik. pedagog u Dubrovniku. Slika motive iz Dubrovnika i okolice suptilnim koloritom i diskretnim tonskim rješenjima (*Dubrovnik*, 1969; *Zaton*, 1980; *Iza Minčete*, 1983). Naslikao ciklus portreta starih Dubrovčana (*Ruđer Bošković*, 1984). Samostalno izlagao u Dubrovniku, Beču, Splitu i Zagrebu.

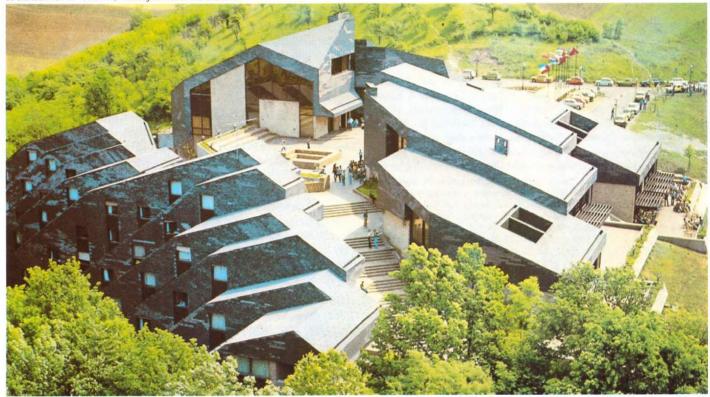
LIT.: *L. Aleksić*, Viktor Šerbu (katalog), Dubrovnik 1973. — *M. Ivanišević*, Viktor Šerbu (katalog), Split 1984. — *V. Bužančić*, V. Šerbu (katalog), Zagreb 1991. R.

ŠERCAR, Hrvoje, slikar i crtač (Zagreb, 14. XII. 1936). U slikarstvu samouk. Za njegovo umj. formiranje važni su dodiri s M. Krležom, K. Hegedušićem i M. Stančićem. God. 1959 – 93. zaposlen u Leksikografskome zavodu »Miroslav Krleža« u Zagrebu. Izlaže od 1960. Njegovi rani crteži, oporih linija i grotesknih oblika, bliski su art brutu i hrv. pučkom stvaralaštvu (Kruh i vino, 1963; Iskušenje Sv. Antuna, 1964). Poslije toga biblijski su motivi sve češći, a kršćansko nadahnuće sve zornije (Posljednja večera, 1970). U svojemu specifičnom tumačenju hrv. nacionalne sudbine spaja mitsko i povijesno (Seljak, 1967; Grad iz kojeg smo odlazili u Hrvatsku, 1987). Na drvu i koži, često nepravilnih oblika, crta kamene gradove ili maštovite sveze ljudskih i životinjskih likova, bliske figurativnoj fantastici (Grad moga sina, 1972; Žuti grad, 1978). Neprestanom umnožavanju osnovnih linearno-geometrijskih jedinica i alogičnom shvaćanju prostora pridodaje u najnovijim djelima suptilne kromatske naglaske (Plavi šaran, 1990; Jesen Svetoga Duje, 1993). Objavio grafičke mape San Svetog Ivana Trogirskog (1987) i Široko biju zvona katedrale (1994). – Bavi se grafičkim oblikovanjem i ilustriranjem knjiga (V. Deželić, U buri i oluji, 1971; A. Šenoa, Seljačka buna, 1973; D. Jelčić, Vallis Aurea, 1977; I. Smoljan, Hrvatski Odisej, 1980). God. 1967. s T. Gotovcem i Ivanom Lukasom izveo u Zagrebu Naš - happ, prvi happening u Hrvatskoj. - Samostalno je izlagao u Zagrebu, Splitu, Zadru, Hvaru,

H. ŠERCAR, Ptica s vrpcom. Hvar, Galerija suvremene umjetnosti »Arsenal«

I. ŠEREMET, Kompozicija. Sarajevo, Umjetnička galerija Bosne i Hercegovine

Dubrovniku, Karlovcu, Varaždinu, Kleku, Poreču, Puli, Rovinju, Velikoj Gorici, Malom Lošinju, Torinu, Münchenu i Stuttgartu.

LIT.: Ž. Domljan, Izložba Hrvoja Šercara, 15 dana, 10. I. 1961. — A. Puslojić, Trostruka imaginacija Hrvoja Šercara, Vidici, 1967, 12. — Ž. Sabol, Hrvoje Šercar (katalog), Torino 1974. — V. Maleković, Crteži Hrvoja Šercara, Vjesnik, 16. I. 1980. — T. Maroević, Hrvoje Šercar (katalog), Zagreb 1981. — G. Quien, Hrvoje Šercar (katalog), Zagreb 1983. — I. Zidić, Šercar, Zagreb 1984. — Ž. Čorak, Hrvoje Šercar (katalog), Zagreb 1990. — D. Glavan, Hrvoje Šercar (katalog), Zagreb 1994. — S. Mihalić, Široko biju zvona katedrale, Hommage Zagrebu (katalog), Zagreb 1994. — Ž. Sa. i R.

ŠERCER, Marija, povjesničarka umjetnosti (Zagreb, 11. X. 1933). Diplomirala je na Filozofskome fakultetu u Zagrebu 1957. Bila je kustosica Muzeja Srba u Hrvatskoj (od 1959) i Povijesnoga muzeja Hrvatske (1963—94), gdje je od 1967. vodila zbirku oružja. Istraživala je staro oružje, naoružanje i vojnu opremu u Hrvatskoj te cehove i stare zagrebačke obrte. Autorica je više izložaba (»Staro oružje na motki«, 1972; »Sablje« 1980), kataloga zbirki i vodiča po izložbama te znanstvenih i stručnih radova u periodici. BIBL: Zagrebačke cehovske tablice. Iz starog i novog Zagreba, IV, Zagreb 1968; Cehovske organizacije u Brodu na Savi, Zbornik Historijskog instituta Slavonije, 1972, 9; Jatagani (katalog), Zagreb 1980; Tursko oružje (katalog), Zagreb 1976; Oružje u prošlosti, Zagreb 1980; Tursko oružje (katalog), Zagreb 1983; Oružje (katalog), Zagreb 1983; Oružje 16. i 17. stoljeća (katalog), Zagreb 1987; Stari zagrebački obrti (katalog), Zagreb 1991; Znamenja vlasti i časti u Hrvatskoj u 19. stoljeću (katalog), Zagreb 1993.

ŠEREMET, Ivo, slikar (Livno, 13. II. 1900 — Sarajevo, 31. VII. 1991). Diplomirao na Akademiji u Krakovu (1927). Živio u Zagrebu i Beogradu te u Sarajevu, gdje je jedan od osnivača Umjetničke galerije (ravnatelj od njezina osnutka 1951. do 1965). Od 1973. član ANUBiH-a. Osnivač umjetničke kolonije u Počitelju.

U početku slika u duhu postimpresionizma (*Motiv iz Krakova*, 1926). Krajem trećeg desetljeća, rješavajući problem boje unutar blago stiliziranih oblika, započinje razdoblje poetskoga realizma (*Vrbe*, 1928; *Kompozicija*, 1929). Na *Portretu* iz 1932. boja je još uvijek potčinjena jednom osnovnom

tonu, dok je u djelima nastalim poslije boja pastoznija, potez kistom snažniji a kompozicija dinamičnija (*Akt*, 1932; *Brdo*, 1933; *Krajolik*, 1933).

Na izložbi u Salonu »Ulrich« u Zagrebu 1935. Š. oslobađa paletu koristeći se krakovskom varijantom impresionizma sa sve utjecajnijim cézannizmom pa čak i elementima fovizma (Šuma, 1935; Rakovi, 1936; Odijelo, 1938).

Posebnu skupinu čine krajolici. Bogatom kromatikom čistih tonova, širokim potezima kista slika pretežno bosanskohercegovačke krajolike. Najpoznatiji su ciklusi s *Boračkog jezera, Trebevića* i *Čvrstice*. Krajem 60-ih i 70-ih god. krajolike slika uglavnom nijansama zelene boje (*Svitanje*, 1959; *Jesen*, 1961; *Donja i Gornja Jablanica*, 1970. i 1971). Otada uz malobrojne portrete i mrtve prirode slika isključivo krajolike. — Samostalno je izlagao u Sarajevu (1926, 1976, 1980, 1988), Beogradu (1930, 1933), Zagrebu (1935, 1947), Livnu (1977), Tuzli (1978) i Zenici (1979).

LIT.: M. Radić, Ivo Šeremet (katalog), Sarajevo 1980. — G. Gamulin, Hrvatsko slikarstvo XX. stoljeća, II, Zagreb 1988.
R.

ŠEREMET, Luka, slikar (Livno, 18. X. 1902 – Zagreb, 17. XII. 1932). Završio Akademiju u Zagrebu 1929. God. 1929 – 30. boravio u Parizu.

Suptilnim nijansiranjem u širokim potezima kista slikao je u akvarelu krajolike (*Predvečerje*, 1925), prizore iz kavana i kazališta (*Šalica čaja*, 1927; *Loža*, 1928) te gradske ulice (*Pogled na strmu ulicu*, 1929; *Ulica*, 1931). — Samostalno izlagao u Splitu (1930), Zagrebu (1930—31) i Sarajevu (1932).

K. Ma.

ŠESTIĆ, Ljudevit, slikar (Đakovo, 4. VIII. 1900 — Zagreb, 12. VIII. 1962). Diplomirao je na Akademiji u Zagrebu 1925 (F. Kovačević, Lj. Babić, V. Becić). God. 1927—29. nastavnik je crtanja u Požegi. Za boravka u Parizu (1929) kopira stare majstore, ali je istodobno pod snažnim dojmom A. Sisleya i franc. impresionista. Taj se dojam još više produbljuje prigodom njegova boravka u Parizu 1932. God. 1930—32. živi u Zagrebu, poslije toga službuje u Varaždinu, Karlovcu, Sisku, Osijeku i Mostaru. Tijekom II. svj. r.